

Trái cấm

“*Hương nhĩ chi hạ, tất hữu tử ngư*” (dưới miêng mồi ngon, ắt một con cá chết). Với người khôn ngoan, đó là định luật “hai mặt một vấn đề” tức vấn đề gì cũng có mặt tốt, mặt xấu.

Trái cấm ở vườn địa đàng xưa được miêu tả theo định luật đó, không nhấn mạnh tính cam bẫy.

Thử bỏ chẻ trái cấm vườn địa đàng.

Trái cấm vườn địa đàng là “ý thức tự do” (biết rằng mình có tự do); ví dụ các chú chó giữ nhà nếu có “ý thức tự do”, sẽ biết rằng mình có thể bỏ nhà đi luôn thay vì sống kiếp tôi tớ trung thành với chủ đôi khi được đáp lại bằng đòn roi hoặc bỏ đói... Cấm không phải là tuyệt đối không cho (vì Thiên Chúa vẫn để cây trái cấm ở giữa vườn), nhưng cấm là cảnh báo mỗi nguy hại bên dưới sự hấp dẫn.

Khi chưa ăn trái cấm “ý thức tự do”, loài người không ngờ mình có tự do theo hoặc không theo Chúa, làm thiện hay làm ác... Nhưng khi ăn xong trái cấm “ý thức tự do” liền ngộ ra mình có tự do hoàn toàn.

Tuy nhiên bên dưới **tự do** là **trách nhiệm**; bên dưới trách nhiệm là **công** hoặc **tội**. Thế là ăn trái cấm “ý thức tự do” ngon thật, nhưng phải chịu trách nhiệm từ đó.

Tương vờ kịch “trái cấm ở vườn địa đàng” xưa đã chấm dứt, kỳ thực vẫn còn tái diễn mọi nơi, mọi thời, mọi lãnh vực, mọi hình thức, nơi mỗi người; ví dụ đứa trẻ thông minh (trái cấm) học giỏi, nhưng cũng thông minh phạm tội và giấu tội... cha mẹ mừng nhưng nặng lo. Từ đó suy ra có nhiều loại trái cấm tiếp theo trái cấm thứ nhất ở vườn địa đàng... loài người đã ăn. Ví dụ:

- Trái cấm “khoa học” (giúp khám phá ra lửa, bánh xe, điện, thuốc nổ, giấy viết, in ấn, hạt nhân, điện thoại, thuốc men, vi trùng, tế bào gốc...) lợi nhiều mà hại cũng vô kể.
- Trái cấm “khôn ngoan” (biết tổ chức ra chính trị, quân sự, luật pháp...) ai cũng biết lợi gì và hại ở chỗ nào.
- Trái cấm “máy vi tính, internet, điện thoại di động”... lợi, hại ai cũng rõ. .

Còn rất nhiều, chỉ nêu vài ví dụ... và trái cấm mới nhất loài người sắp ăn là tạo ra sự sống nhân tạo (*x.Thánh Nhạc Ngày Nay số 59, mục Tình huống – Tin Mừng*).

Như vậy không phải chỉ ông bà Adam-Eva (ăn một trái cấm) mà cả cháu con (ăn rất nhiều trái cấm), và còn đang ăn tiếp. Càng tiến bộ, càng đến gần chỗ diệt vong.

Định luật “hai mặt một vấn đề” cho hay, ở đời làm gì cũng nên cân nhắc.